

دبیر شورای عالی امنیت ملی:
هشدار به آمریکا درباره
دخالت نظامی در سوریه

گروه سیاست: دبیر شورای عالی امنیت ملی اِعمالای آمریکا را درباره قصد دمشق برای استفاده از سلاح شیمیایی واهی و برای مقابله با پیشروی‌های تعیین‌کننده ارتش سوریه دانست. به گزارش «روابط عمومی شورای عالی امنیت ملی»...

صفحه ۲

پنجشنبه ۸ تیر ۱۳۹۶ - ۴ شوال ۱۴۳۸ - ۲۹ ژوئن ۲۰۱۷

سیف خبر داد:
تلاش غیرمجازها
برای ماندن

شرق: درحالی‌که مسئولان بانک مرکزی اعلام کرده‌اند پرونده غیرمجازها را که اغلب ترکیبی از مؤسسات و بانک‌های وابسته به نهادهای نظامی و انتظامی هستند، تا پایان سال ۹۶ خواهند بست، برخی از مؤسسات و تعاونی‌های غیرمجاز برای ماندن...

صفحه ۴

سال چهاردهم - شماره ۲۸۹۸ - ۲۰ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

تیترا

بازار مکاره
سؤال فروشی

صفحه ۱۷

حراج الواح هخامنشی
به بهانه ترور یسم

دادگاه، پاییز تصمیم می‌گیرد

صفحه ۱۹

علی کریمی سرمربی نفت تهران شد

بازگشت جادوگر
به فوتبال

صفحه ۱۸

تخصیص ۲هزار
میلیارد تومان برای فعالیت
موشکی و سپاه قدس

صفحه ۲

بزرگداشت کورش اسدی در خانه علوم انسانی

تسلایی در کار نیست

صفحه ۱۴

حرف اول

پزشکان در انتظار وعده روحانی

بهراد رحمانی
رئیس سابق انجمن جراحان عمومی

در روزهای اخیر اخباری نظیر این در رسانه‌ها ملاحظه شد: «رادیولوژیست‌ها در خیابان مقابل وزارت بهداشت تجمع کردند»، «زیردنت‌ها در

خیابان مقابل وزارت بهداشت تجمع کردند»، «پاتولوژیست‌ها در خیابان مقابل مجلس تجمع کردند». بیش از این در مواردی نظیر اتهام نقض حقوق بیماران مانند مرگ مرحوم کیارستمی و... اتهام دریافت زیرمیزی از سوی پزشکان و... به نظر می‌رسد ضعف نهادمندی نظام پزشکی کشور باعث شد نه مردم قانع شوند و نه از جایگاه پزشکان به خوبی دفاع شود. پزشکان مانند سایر گروه‌های اجتماعی با مسائل، مشکلات و مطالباتی مواجه‌اند که سال‌هاست بر زمین مانده و نهاد صنفی پزشکان از پیگیری و پیشبرد آنها درمانده شده است. به برخی از این مسائل نگاهی بیندازیم: درخواست تأمین امنیت حرفه‌ای، مشکلات تعرفه‌گذاری‌ها، مشکلات خدمت اجباری، حمله‌های رسانه‌ای، فقدان مشارکت نهادهای مدنی در تعیین اعضای کمیسیون‌های پزشکی، فقدان پذیرش کوریکولوم هر رشته به‌عنوان کف قانونی اقدامات پزشکی، نواقص قانونی عنوان قتل غیرعمد مندرج در ماده ۶۱۶ قانون مجازات اسلامی در موارد فوت ناشی از اقدامات پزشکی، رسمیت‌یافتن طرح شکایات کیفری از جامعه پزشکی در وهله اول از طریق سازمان نظام پزشکی، قبول‌نکردن بیمه مسئولیت مدنی به‌عنوان وثیقه در محاکم، نپذیرفتن حق دادخواهی و اعاده حیثیت از سوی پزشکان تبرئه‌شده در همان مرجع شکایت‌شده، واکازن‌نکردن قضاوت و حکمیت در تداخل‌های بین‌رشته‌ای به سازمان نظام پزشکی، تعیین‌نکردن مرجع رسیدگی‌کننده به شکایت از اعضای کمیسیون‌های پزشکی، حضورداشتن تمام ذی‌نفعان از جمله پزشکان، بیمارستان‌ها و... در ترکیب شورای عالی بیمه به نوعی که خدمت‌دهندگان به نسبت مناسب در تعیین تعرفه‌ها صاحب حق باشند (اکنون اکثریت مطلق شورای عالی با نمایندگان بیمه‌ها یعنی خدمت‌گیرندگان است)، با عدم رسیدگی و پیگیری حقوق و مطالبات فوق چه تصویری از آینده جامعه پزشکی و مواجهه آنها با نواقص قانونی و سیاست‌گذاری متصور است!؟

ادامه در صفحه ۱۷

اصلاح‌طلبان: برخورد با عوامل هتاک‌ی به رئیس‌جمهوری در چارچوب قانون و حقوق شهروندی باشد

«بهشتی» که ما می‌شناختیم

- ملوک‌السادات: هرگز نگفتند باید روسری سر کنید
- محمدرضا: بهشتی به چیزهایی متهم شد که در او نبود
- علیرضا: بهشتی می‌گفت انسان یک موجود انتخابگر است

صفحه ۷

روایت علی ربیعی از شهید بهشتی
شعاردهنده برنده امروز
و بازنده فرداست

همین صفحه

عکس: زانوش محمدی، خبر آنلاین

«ضرورت تاریخی» یک بازی زبانی بود که ابتدا در خانه‌های تیمی در تهران آغاز شد و سپس در جزوه «جمع‌بندی یک‌ساله» در نخستین سالگرد ۳۰ خرداد از سوی رجوی شدت بیشتری گرفت. اما وقتی گزاره «۳۰ خرداد تردیدبردار نبود» هنوز هم به همان شدت نخستین تکرار می‌شود، باید مذاقه بیشتری در «تاریخ یک تردید» کرد. اگر چیزی واقعا بدیهی و تردیدناپذیر است چه نیازی به این همه تکرار؟ پرسش از «امکان» یا «ضرورت» آن وقایع تلخ پریشت امروز ما نیز هست. به‌خصوص نسل ما که تجربه زیسته آن ایام را در حافظه تاریخی خود انباشت کرده رسالت قسمت‌کردن روایت خود را با نسل‌های جدید دارد. از ۲۷ خرداد ۶۰ که تاریخ آخرین منظره ضبط‌شده است تا ۳۰ خرداد و هفتم تیر ماه همان سال، چند روزی بیشتر نمی‌گذرد و چرا غایبان اصلی این مناظره‌ها دست به چنان فجایعی زدند؟ منازعه چگونه جای منظره را گرفت؟ وقتی‌ا که بهشتی می‌پرسد چرا در آن مناظره‌ها ادب منظره را به جواب‌های احساسی و تند ترجیح داده، پاسخ می‌دهد به مسائل «بنیادی‌تری» فکر می‌کرده: «چون من عقیده‌ام بود که هر که در این جریان شعار بیشتری بدهد برنده امروز و بازنده فرداست» (شهید آیت‌الله بهشتی، مواضع تفصیلی حزب جمهوری اسلامی، ص ۲۹۲) سخنی که به‌وضوح بیانگر عزم شهید بهشتی برای نهادینه‌کردن آن مناظره‌هاست و تبدیل منازعه به منظره. بیانی که نشان می‌دهد آن ترورها و آن جنایات سبعانه منافقین زمانه، فقط بهشتی‌ها و مطهری‌ها را از ما نگرفت، بلکه بهار مناظره‌ها و مباحثه‌ها را به خزان یک اندوه بزرگ سپرد. در گاه‌شمار رخدادهایی که سر از جنایت هفتم تیر ماه درآورد، نمی‌توان روایت مجاهدین خلق درباره مبارزه با امپریالیسم را که گفتمان مسلط جریان

مذکور بود، نادیده انگاشت. باید تاریخ آن انحراف «فرقانی» را که مطهری را به «کنفرانس امپریالیستی گوادلوپ» متصل می‌کرد و تاریخ تحلیلی آن دشمن‌شناسی مجاهد خلقی را که بهشتی را «سازش‌کار»، «اشرافی» و عامل «انحراف انقلاب از مبارزه ضدامپریالیستی» معرفی کرد، نوشت تا درک روشنی از آن ترورها و آن جنایات فاجعه‌بار به دست داد. کشور در آن ایام در حال و هوای رفتارندوم قانون اساسی بود و پنج انتخابات را در نخستین سال انقلاب پشت سر گذاشته بود، اما سازمان رجوی مسئله انتخابات را در بهترین حالت «فرعی» می‌دانست و در بدترین حالت، یک عامل «انحرافی» برای تحت‌الشعاع قراردادن «مسئله انقلاب» تلقی می‌کرد. از دید رجوی تسخیر سفارت نیز فصل تازه‌ای در تکامل مبارزه و گذار کیفی از مبارزه ضدسلطنتی به مبارزه ضدامپریالیستی گشوده بود و بیم آن می‌رفت که درست در چنین بزرگنمایی، فرصت‌طلبی تاریخ انقلاب تکرار شود. یعنی همان کسانی که در مقطع انقلاب مانع گذار مبارزه تظاهراتی و غیرمسلحانه به مبارزه درازمدت مسلحانه برضد امپریالیسم شدند، یک بار دیگر مسیر مبارزه را به انحراف بکشانند. رجوی استدلال می‌کرد اگر مبارزه ضد امپریالیستی اوج بگیرد، یعنی اگر آمریکا به جایی کشانده شود که مجبور شود «ماهیت اصلی خود را بروز دهد» و مداخله نظامی بکند، آنها که «کشش مبارزه ندارند» (تعبیری که سازمان رجوی درباره بهشتی و یاران او به کار می‌برد) به طور طبیعی از فرایند مبارزه حذف خواهند شد و خطی از مبارزه که با قانون تکامل انطباق بیشتری دارد (یعنی همان مبارزه مسلحانه) به طور طبیعی بر صدر خواهد نشست و سازش‌کاران را به عقب خواهد راند. اگر چنین نشود چه؟ در آن صورت باید دید چه کسانی مانع تکامل مبارزه می‌شوند و قبل از مبارزه با آمریکا باید با همین «موانع تکامل» مبارزه کرد. این قبیل مباحث ابتدا در قالبی به ظاهر «علمی» یعنی «علم درباره قوانین انقلاب» مطرح می‌شد اما به تدریج که اوج می‌گرفت و از مرحله «نظری» به مرحله مصداق‌یابی عبور می‌کرد، نوک تیز «پیکان تکامل» (رجوی می‌گفت سازمان ما در نوک پیکان تکامل تاریخ قرار دارد) به جانب بهشتی و خط امام سمت‌گیری می‌کرد. برای توضیح آن فاجعه تروریستی که در هفتم تیر ماه ۱۳۶۰ به وقوع پیوست، باید چند ماه به عقب‌تر بازگردیم. بهشتی تنها پس از آن ترور شد که پیش‌تر در یک فرایند معین دوساله برچسب «سازش‌کاری» از سوی تروریست‌های زمانه بر پیکر سیاسی آن شهید مظلوم حک شده بود.

ادامه در صفحه ۴

سرمقاله

مانع‌تراشی دولت پنهان
علیه روحانی

حمیدرضا جلبایی پور - جامعه‌شناس

بیش از یک ماه از مشخص‌شدن نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری دوازدهم و شورا‌های شهر و روستا می‌گذرد. باوجوداین، هنوز بخش قدرتمند جریان سیاسی ناکام، نخواستسته یا نتوانسته دلایل رأی بالای مردم به حسن روحانی را درک کند و هجمه مداوم بر رئیس‌جمهور منتخب و جریان اصلاحات و اعتدال، ادامه دارد. برای فهم این مقاومت، شایسته است به دو نکته توجه شود. خوشبختانه نه در بین اصلاح‌طلبان و نه در بین اصولگرایان عاقل و میانه‌رو، صورت‌مسئله «ابرچالش» های کشور، مبهم نیست و روشن است. به عبارت دیگر، مشکل تشخیص مسئله وجود ندارد و مشکل اصلی، موانع پیدا و پنهان در حوزه اجرا برای رفع این معضلات است؛ به‌عنوان نمونه در موضوع بی‌کاری، همه آن را به‌عنوان یکی از چالش‌های نخست کشور پذیرفته‌اند. سالانه یک‌میلیون و ۲۰۰ هزار نفر وارد بازار کار می‌شوند. دولت روحانی توانسته با حفظ روند باثبات اقتصاد و رشد اقتصادی، به‌طورمیانگین سالانه ۷۰۰ هزار شغل ایجاد کند، اما بی‌کاری تلمبارشده، روی کرده دولت سنگینی می‌کند. ما باید به ایجاد بالای یک‌میلیون شغل در سال برسیم. کسی منکر این نیست و همه این نکته را پذیرفته‌اند. ابرچالش بعدی، معضل محیط‌زیست و بحران آب است که چند عامل شناخته‌شده دارد. بخشی از آن به عدم مدیریت کارآمد منابع و کم‌توجهی‌های داخلی بازمی‌گردد و بخشی هم برون‌مرزی است؛ مثلاً ترکیه روی رودخانه‌های مشترک با عراق و ایران، سد احداث کرده و تالاب‌های عراق و خوزستان خشک شده و معضل ریزگردها، بروز کرده است با معضل تقدینگی و بحران بانکی. برای حل این چالش‌ها، راه معجزه وجود ندارد. کل ارکان حاکمیت نه‌فقط دولت و همه نیروهای فعال جامعه مدنی و مردم باید دست به دست هم بدهند و در ۲۰ سال آینده به‌تدریج این معضلات را مهار کنند. با همکاری همه‌جانبه و توجه به بخش خصوصی، باید برای ایجاد اشتغال کار کنیم. بنابراین مشکل کجاست؟ مشکل ما اجراست. نکته دوم مدنظر نگارنده، بررسی مشکلات اجراست که از آن غفلت می‌شود. انتخابات در کشور برگزار شده است، اما یک گروه خاص، نتایج آن را برنمی‌تابد؛ گروهی که در انتخابات همه‌کار کرده و حرف‌هایی زد که اپوزیسیون نظام هم نمی‌زند، حالا که نتیجه نگرفته مرتب کافه را به‌هم می‌ریزد. برخی سؤال می‌کنند چرا این دولت، مطالبات را دامن می‌زند؟ باید گفت کار از دامن‌زدن به مطالبات گذشته است. در جریان انتخابات ما شاهد یک پوپولیسم افسارگسیخته از سوی این مانع‌تراشان بودیم. گفتند ۲۵ هزار تومان یارانه می‌دهیم، کارانه می‌دهیم، به ۱۶میلیون حاشیه‌نشین سند ملکی می‌دهیم، دارایی اقتصادی را در برابر می‌کنیم و مردم‌انگیزان‌ترین حرف‌هایی که احمدی‌نژاد هم نزد را زدند. سخن اینها چی بود؟ مدعی بودند مشکل کشور اقتصادی است و ما می‌توانیم با توزیع پول آن را حل کنیم. تصورشان هم این بود که سررض پیروز می‌شوند. ولی فراموش کرده بودند کشور ایران، کشور برهرا‌ها نیست. روستاییان هم می‌فهمند با این شیوه‌ها نمی‌شود کشور را اداره کرد. ما دیدیم حتی مناطق کارگری و روستایی هم به حرکت درآمدند و به این پوپولیست‌ها رأی ندادند، اما آنها پس از انتخابات به‌جای پذیرش رأی مردم، دوباره با تغییر کانال، به مخالفت‌ها و ممانعت‌ها ادامه دادند.

ادامه در صفحه ۴

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۱۹۳۹۷۹

sharghdaily.ir

خبر به وقت شرق

به

تلگرام شرق

پیوندید

@sharghdaily